

M A G Y A R K U R I R.

*Indült Bécsből, Kedden, Május' 8-dikán, 1827.**Görög Tudósítások.*

A' Görög tengeri ragadozók olly kegyellenül folytatják a' ragadozást, hogy a' régi Flibustiorok se különbben. Az April. 26-dikán kijött Triesti Observátorben borzasztó módon irattatik-le — Gróf Goesz nevű: Austriai kereskedő hajónak története, Vanello Agostino Notale Kapitánynak vezérlése alatt. Ezen hajó Mártzius' 25-dikán reggel evezett-ki Módonból. Két napi evezés után, 28-dikban déltájban egy Görög ragadozó hajót látott Cerigottó táján olázkodni 's olly fordulásokat tenni, mellyek által kimutatta, hogy az Austriai Briggnek útját el akarja állani. Nem soká egy más hajó is tűnt szemibe, a' melly hasonlóképpen Görög tengeri ragadozó hajónak látszott lenni. Az Austriai Kapitány tehát, hogy két tűz közzé ne akadjon, más crányt adott hajójának 's Cerigó szigetének Sz. Miklós nevű kikötő helyé felé kezdett evezni. A' ragadozó azonban nagyon közelgetett feléje, melyre nézve Kapitány Vanello, hogy a' ragadozóra rá ijesszen, egy ágyut süttetett-ki réá: a' ragadozó ellenben két, káriátszal töltött ágyulövésekkel felelt, 's mind tsak úgy nyomult a' mi hajónknak hátulja mellett előre, hogy ez tsak egy ágyúval erányozhason és löhessen réá, mikor az ellenség két ágyúból lőtt réá: Vanelló fordítást akart tétetni hajóján, hanem míg e' történt, éppen melléje érkezett a' tolvaj hajó. Már most nem volt egyebet mit tenni,

hanem puskára kapni 's abból tüzelni az ellenségre; hanem minthogy ezek többben voltak, tehát a' tüzelést is jobban győzték 's a' közben felhágtak a' Brigg' hátuljára. Négy embereink sebet kaptak. —

„Kapitány Vanello látván, hogy nints mód a' megrámenekedésre, parantsolta embereinek, hogy menjenek le a' hajó üregébe: hanem a' Kormányos egy kevésse elkésvén, ezt a' tolvajok egyon lőték. A' Kapitány' testvére is terhessen megsebesedett. Már most a' hajó fedelét egészen el lepték a' tolvajok 's a' hajó üregébe is bérontván, mind össze akarták vagdalni az ott lévő embereket azon öt emberkért, kiket ezek, a' tolvajok közzül előbb megöltek vala; hanem ezt még se tselekedték. Most már a' prédálás következett. A' tolvaj Kapitány, 25 embereket hagyván hátra: az Austriai hajón, annak ki prédálására maga elevezett Kándia felé. Előbb három zsátlókra találtaka' tolvajok, mellyekben 12,000 Conventziós forintok voltak aranyban és ezüstben, mellyek Olaj-vásárlásra voltak szánva. Azután minden ládáknak költsáikat elé kívánták 's a' ládákat felnyitván, a' Kapitány' ládájából elvettek 550 Conventziós forintokat és két, arany lántzos és arany petsétes órát. Azután minden szekrényeket 's egyéb motyókat összefitatván, mindenikből elvettek, a' mi nekik tetszett. A' Kapitány' ötse' ládájából is kivettek 500 Piastereket. —

„Mind ezek után ők is eleveztek a' ki-prédált Briggel Kándia felé, hova az ő Kapitányok elevezett vala. A' következett

napon, 29-dikben, szörnyű barbarusságot követtek el a' tolvajok. Előbb az embereket mind rendre páztázták. Azután a' Kapitány nyakába kötelevtetvén 's torkához egy kést tartván, azzal fenyegették, hogy tüstént megölik, ha meg nem mondja, hogy a' többi pénz hol van. A' Kapitány betsületire erőssítette, hogy nintsen semmi több betses portéka a' hajón, hanem a' Flibustierek ezzel meg nem elégedvén, egy ifjú hajós inast levittek a' hajó üregibe, 's ott azzal fenyegetvén, hogy mindjárt megölik, ha meg nem mondja hol a' pénz, az ifjú megijedett 's megvallotta, hogy a' hajó fenekén a' porondal töltött zsákok között van még eldugva egy nagy pénzes zsatskó. Hogyan fúdhatta ezt a' fiú, nem tudják; elég, hogy a' tolvajok erre is rá akadván, ismét halállal fenyegették, ha meg nem vallja a' több pénzt is minden egyéb kintsekkel együtt; 's végre kijött, hogy még egy nagy pénzes zsatskó van a' porondos zsákok között; 's így osztán életben hagyták a' szerentséltent, minekutánna 30,000 forintokat C.pénzben elragadoztak a' hajórol, melly summával 's egyéb zsákmánnyal a' Brigghhez tartozó tsajkákat megterhelvén, a' Brigget magát elbotsátották 's magok a' zsákmánnyal Kándiára Karabuzsához eveztek, melly ezen tengeri tolvajoknak egy igen nevezetes és bátorságos fészke. A' Brigg pedig Syra szigetéhez ezevén, az Austriai Csász. Kir. Vice-Consulnál minden szerentséltenségeit esküvés mellett bejelentette. Beszéli szegény, hogy melly nagyon megrettent, kivált mikor a' kötelet másodikszor a' nyakába vetették volt.

Több illy szerentséltenségeket is beszéll elé a' Triesti ujság, mellyek mind mostanság fordultak elé, 's nyilván mutatják, hogy melly szörnyű veszedelmeknek legyen most az Európai nemzetek kereskedése a' Görög Archipelaguson kitétetve a' miatt, hogy a' Porta ezen nemzettel

semmi féle békességre nem akar bocsátkozni.

Portugallia.

Lisbonából ezeket közli a' Párisi Csillag Aprilis 11-dik napjáról: —

„Anglus Generalis Klinton egész Portugalliát bójárván, a' nevezetesebb várakat mind megnézegette. —

„Úgy látszik, hogy a' Portugallus hátszélek mellett tanyázó Spanyol sergek száma, naponként neveledik, 's megjegyzésre méltó dolognak tartatik, hogy ezen sergek jól meg vagynak ruházva és jól fegyverkezve. —

„Gróf Villa-Flor az Északi Portugallus armádának fő vezérévé nevezetett. —

„Ángliából újabban 500 emberek szállottak ki Portugalliába, de a' kik tsak a' már ott lévő Osztályhoz tartozó tsapatoknak kipótoltatásokra tartoznak. —

„A' Portugallus Országlószerék nem akarván a' Doktor Abrantes által a' Brasiliai Császártól hozatott parantsolatok közül némellyeket végre hajtani, a' Lisbonában lévő Brasiliai Követségi Ágens Aguiar úr Protestatziót adott bé az Országlószerékhez ezen tselekedetért. A' Császárnak azon rendelései, vagy Dekretomai közzé, mellyeket nem akartak végre hajtani, tartozik egyebek között, hogy a' nevezett Doktort, és a' Cortesek országglása alatt volt Ministert 's mostani Képviselet Ferreirat, 's így szintén a' Követség kamarájának mostani Elölülőjét Püspök San Luiz-de-Franciskót, a' ki 1820-ban az Oportói Juntának tagja volt, nevezze az Országlószerék Státustanátsosokká. A' Ministériumot, melynek tagjai között külömben is egyenetlenkedés uralkodik, nagy bizontalankodások közzé helyhezette ezen Protestálás, és sok tanátskozásokra szolgáltatót alkalmatosságot.

Francia Ország.

A' Párisi Ujságoknak legujabb darabjaikban illy nevezetes dolgokat találunk:

A' Monitör e'képpen irt April. 27-dikén: „A' Király e'képpen szollott April. 16-dikán Oudinót Marschallhoz (a' Párisi Nemzeti-Örző-sereg' Fő Kapitányához) „Ő Felsége ezen hűséges Nemzeti serget „maga mellett közelről akarván szemlélni, rendeli, hogy a' Thuillériában musztrára jelenjen-meg.“ Ő Felségének ezen akaratja katonai parantsolat által is kihirdettetett. A' tegnapi Constitutio nel pedig a' legjobb Királynak ezen bizodalmas nyilatkozatását, az ő tegnapi levelében megmérgecsíteni akarván, azt írta, hogy a' Thuillériába való bemenetelekhez strázsák állittatnának, holott inkább megparantsolta ő K. Felsége tegnap, hogy a' Párisi Nemzeti katonaságnak nagy számára nézve annak mustratartása a' Márs mezében menjen véghez, hogy a' lakosok is jelen lehessenek, kiknek tetszeni fog.“ —

„A' Rendelések úgy valának kiadattatva, hogy ezen mustra Apr. 29 dikén tartassék; hogy a' sergek 1. órára gyűljenek ki a' nevezett mezőre, 's ott annyi lineát formáljanak, a' mennyit a' helynek kiterjedéséhez képpeszt formálhatnak; hogy a' 15 Légiók a' két Fő Kommandánsok alatt két részre oszoljanak, 's mindenik alá 6 Légióktartozzanak; 's a' 13-dik, Lovas Légió, a' maga Oberstere alatt álljon ki különösen, etc. etc. — (Itt továbbá a' van lefrattatva, hogy a' sergek mimódon vezérlődjenek-el a' Király előtt, mindenik a' maga Oberstere által, 's mi módon vezérlődjenek ismét vissza a' magok helyeikre).

Véghez menvén ezen fényes mustratartás April. 29-dikén, mindjárt a' következő napon, 30-dikban, illy Királyi Ordonnanczot hirdetett-ki, az előbbeni napról, 29-dikről dátáltatva, ugyan a' Monitör: — „

„Károly, Isten' kegyelméből Frantzia Országnak és Navarrának Királya. A' mi Belső Ministerünknek Feladására rendeltük és rendeljük, a' mi következik: — „

„1-ső Czikkely. A' Párisi Nemzeti-Örzősereg: el van botsáttatva.

„2-dik Czikkely. Belső Ministerünkre bizattatik, hogy ezen Rendelésünket végre hajtsa.

„Költ a' mi kastélyunkban a' Thuillériában, Aprilis 29-dik napján, a' Megtartatásnak 1827-dik, 's a' mi Országlásunknak harmadik esztendejében. — „Károly. — A' Király' parantsolatjára: Korbier, a' Belső Minister.

Mitsoda okok által indittatott a' Király arra, hogy illy kemény eszközhöz nyuljon, erről e'képpen írták Párisból Aprilis 30-dikán: — „

„A' mai Monitörben közönségesse tétett Királyi Ordonnancz, melly által a' Párisi Nemzeti Örző-sereg elbocsáttatott (egyszerre elbocsáttatott), azon rossz indulatnak következtében történt, mellyet ezen sereg a' Márs-mezőjén tegnap tartatott mustrának alkalmosságával kinyilatkozottatott. Minden katonai fenyítéssel 's azon meghatározott rendelésekkel, mellyeket a' Tisztek ezen sergenek elejibe adtak vala, ellenkezőleg, 's annak majd minden lineájában ezen kiáltáson kívül: Éljen a' Király! lázszító kiáltozások is hallattattak. Az egyik Légió annyira üzte a' fenyítéktartás ellen való engedtlenséget, hogy a' Fő Minister (Gróf Villelè) palotája mellett való elmenetelekor annak ablakai alatt is lázszító kiáltozásra mérészlett fokadni. Még kün a' Márs'-mezején történt, hogy a' Király egy Batalionnak homloka előtt lovagolván-el, egy Betsület-légiója beli Kereszttest, ki tulajdon a' Király' jelenlétében mérészlett lázszító szavakra fokadni,

a' latorák' sorából kiállitván, ötöt tüstént meg fosztáffa' lisztségétől. A' nép pedig valamint künn a' Márs-mezején úgy az utzákon is szeretetnek és tiszteletnek kiáltozáásával fogadta a' Királyt.

„Párisban ma reggel egész tsendesség volt 's minden tekintetek azt mutatták, hogy a' Nemzeti Örző sereggel annak törvénytelen magaviselete miatt elé fordult történetekre, a' melly törvénytelenkedés még a' Liberális Iróktól is hibáztatik, nem fog a' tsendesség a' fő városban megzavartatni.

Német Ország.

Lipsia. — Özvegy Bavariai Királyné ő Felsege ezen várost, hol Királyi Princzaszszony-leányaival együtt Aprilisnek 19-dike-olta tartózkodni méltoztatott, ugyan azon hónapnak 26-dikán elhagyta. Ő Felségével egyszer'smind útoztak el innét azon minap megnevezett Fő Uraságok is, a' kik ezen alkalmatossággal Lipsiába megjelentek vala, 's a' kik közzé tartoztak Szachson-Weimári ő Nagyhercegsége 's a' Braunschweigi és Braunschweig-Ölsi Hercegek is.

B é c s.

Császárné és Királyné ő Felségének mint a' Fő Nemesi Csillag Keresztes Rend' legfőbb Oltalmazó Aszszonyának Felséges rendeléséből, folyó Május hónapnak 3-dikán mint a' Keresztfelállításának napján, nagy Misével és a' szokott áidozatnak letételével tartatott az Udvari-Burg-Plébániai templomában a' Rendnek innepe, mellyen Császárné és Királyné ő Felségével és Sofia Császári Fő Hercegaszszonyal egyetemben a' Randnek minden itt lévő Fő-aszszony tagjai jelen valának.

Itt Bétsben senki semmit nem halott 's nem látott azon Török mustrakatonáról, kiről a' Párisi Németh ujság azt írja, hogy ötöt a' Török Császár extra azért küldötte volna ide, hogy lássák a' Császári Udvar, a' Cs. K. Generálisok és Ministerek, millyen forma-rubás katonáji legyenek most a' Fényes Portának. Azt is írja a' nevezett ujság, hogy mikor az utzákon elindul ezen mustrakatoná, két százként kísérik a' varga és egyéb mesteremberek' inasait, 's hogy az ő turbánhoz hasonlító csálója a' kopasz kóponyáján, 's az ő szükön szabott formarubája, bő pantalonja, nagyon tréfás formát adnak nélki. Ezen katonát Török Kapitánynek mondja lenni a' Párisi ujság. — Párisban is nagy fogyatkozásnak kell lenni ujságok' dolgában, hogy illy költeményekre kell az Ujságíróknak folyamodni.

Szakszoniai Király ő Felsege, Május' 2 dikára virradó éjjel hirtelen rosszul kezdett vala lenni, úgy hogy nagy félelmet okozott egészségének változása, hanem, hogy ismét jobbra fordult állapotja, mutatja az itt következő Orvosi-jelentés, mellyet 3-dikban reggeli 9 órakor adtak ki: — „Király ő Felségének a' múlt éjjel több órákig tartó tsendes álma vala; 's a' hideglelése gyengülvén; ma szemlätomást jobban érzi magát.“

A' pénzfolyamat Május' 5-dikén:
közép árr;
A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 90 7/8
Az 1820-béli sorsosok, 138 1/2
Az 1821-béli hasonlók, 122 1/8
Béts városa 2 1/2 p. Centos Bankó Obligátzióji, 45 3/4 forint. kelték, mind C. bea.
A' Bankó Aktziák kelték 1107 3/5 forinton.
Conv. Pénzben.

*A' pénzfolyamat Május' 7-dikén :
közép árr.*

A' Státus' 5 p. Centes Obligázióji 90 1/16

Az 1820-béli sorsosok ,

Az 1821-béli hasonlók , 121 1/2

Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligázióji , 45 5/8 forint. keltek , mind C. ben.

A' Bankó Alkizákok keltek 1083 7/10 forinton.
Conv. Pénzben.

Igazítások. — A' 35-dik számú Kurírban a' 283-dik lapon első hasábon , az 1-ső és 2-dik sorban czéltzással helyett czéltzással — úgy alább , alólról felfelé számlálván a' 14-dik sorban , feloldozni helyett , feláldozni , olvastassanak.

Magyar Ország.

Posony Május 4-dikén: — „

„Azon vetekedések , mellyek a' két Táblák között a' 11-dikben leadatott Felséges Resolútióra a' Praeferentiáékat illető tekintetben adandó Felírásra nézve , minekutánna a' 30-dikban tartatott 218-dik Országos ülésben és még ezen napnak estvéjén Kerületi ülésben is folytatattak volna , végre e' hónap' 2-dikán a' 220-dik ülésben bévégződván , ugyan ezen ülésben az a' 219-dik ülésben tétetett jóvallat : hogy , mivel a' két Tábláknak megegyezése végre nem hajtathatott , egyedül tsak a' Tudományok' Magyar Akadémiájának felállítatására nézve készítették Felírás , megerősítettet.

„Midőn az ezen tárgyat illető tanátskozáások a' Mágnások' táblájánál folytatattának , Nádorispány Ó Császári Fő Herczegsége azt a' nagy lelkü ajánlást tette , hogy ezen Akadémia' alapjának megfundaltatására , maga Ó Cs. Fő Herczegsége is , 10,000 Forintokat ajánl Conventziós pénzben , melly nagy lelkűségben követték Ó Cs. Fő Herczegségét az itt következő Fő Méltóságok is , t. i. : —

„Nagy-kegyelmességű Batthyány Filep Ó Herczegsége 50,000 —

„Az Ország' Tárnokmestere Gróf Cziráky Antal Ó Excellenzijája 5000 —

„A' Weszprémi Fő Tisztelendő Püspök Kopácsy Jó'sef Ó Nagysága 2000 — és

„Nagy-méltóságú Busini Gróf Keglevich János Úr , N. Bars Vármegye' Fő Ispánja 6000 forintokat , mindnyájan Conventziós pénzben , ajánlottak.“

„Mind ezeknek végződése után egyes ülést tartottak a' két Táblák , melyben az előre véghez ment megegyezéshez képpst a' Toldalék-Nehézségek' rendbeszedett kidolgoztatása felolvasatott 's megfontoltatott , hogy egy alázatos Felírásban Ó Felségének elejibe terjesztessék

„Hasonló elegyes tanátskozást tartottak a' két Táblák a' 220-dik Ülésnek végén is két új Felséges Resolúzióknak közönséges-tétetődésekre nézve , mellyeknek egyike Április 18-dikáról szollván , a' Mártzius' 24-dikén az Adozásra nézve Ó Felsége elejibe terjesztetett Megköszönő alázatos Felírásra , a' másik pedig , Április' 20-dik napjáról , az Országos Összeirattatásra nézve a' 7 dik Tzikkelyen a' Rendektől jóvalltatott módosittatásoknak helybehagyására nézve , adatott-le ; a' mellyek nagy megegyedésnek és köszönetnek nyilatkoztatásával fogadtatván , nyomtatás alá adattattak.

Posonyban ismét elragadá az Ország Rendjeinek egyikét a' könyörölni nem tudó halál. Áprilisnek 29-dikén t. i. kímült az élők közül Királyi Tanátsos 's Királyi Táblá' Assessora Sz. András Me. Horváth Tamás Úr életének 54 dik esztendejében. E' hónap' 1-ső napján ment véghez utolsó megtiszteltetése illő fényes halotti pompával , számos Rendeknek és sok más híveknek tisztelet-tételével.

Folytatása az Ápril. 11-dikén leadatott Felséges Királyi
 Resolúciónak.

17. Cum illa quae circa pias Fundationes, item quoad praeferentem regulationem et dotationem Parochiarum utriusque Ritus Catholici, citra novum aggravium Acrarii, Dominis Terrestrialibus, et Contribuentibus invitis imponendum tractant, caeteroquin in Elaborato Deputationis Regnicolaris in Ecclesiasticis suo loco occurrant, meritum hoc ibi assumendum fore. — 18. Siquidem Independentiam Camerae Hungaricae actu subsistere, vel eo solo satis clare pateat: quod sicut Camera Hungarica Repraesentationes suas nonnisi ad Suam Majestatem Sacratissimam dirigit, ita super iisdem benigna Resolutio Regia immediate per benigna Rescripta emanet, sicque disertae Legum, et signanter Articulorum 18. 1715. et 14. 1741. dispositioni semper satisfactum sit; Suam proinde Majestatem Sacratissimam deinceps quoque citatis Legibus declaratam Camerae R. Hungarico Aulicae: independentiam, legalemque activitatem benigne conservaturam esse. — 19. Rem montanam, Camerae Hungaricae caeteroquin a longiori tempore subordinatam esse; oeconomica regulatione, velut Suae Regali, etiam juxta Articulum 22. 1790/1 per Majestatem Regiam caeteroquin privato arbitrio reservata. — 20. Intuitu auri et argenti ad exterarum oras non erehendi, alioquin positivas Leges jam exstare. Cum autem non tantum a longiori tempore Monetae ex Auro, et Argento, juxta disertae Leges; in Conventionali liga, et pondere cudantur, illarumque valor et bonitas per totam Europam integerrima fide polleat; verum etiam in futurum non alia, quam, quae ad justam ligam exacta est moneta, ex Auro Argentoque cudenda sit; hinc desideria Dominorum Statuum et Ordinum hac in parte per factas eatenus Altissimas dispositiones expleta esse. — Cumque ad praesentem Auri et Argenti massam excudendam, in Hungaria existentes Monetae Domus abunde sufficiant, Budae similium erectionem prorsus superfluum fore; atque tum ideo, cum etiam illo ex obtutu, desiderio Dominorum Statuum et Ordinum eatenus manifestato deferri nequire, quod illa cum notabilibus, quas structurae Aedium, atque Machinarum deposceret expensis, connexa esset, quarum summam activitatem, et Jurisdictionem, ad sensum Articuli 12. 1741. Majestas Sua Sacratissimam salvam esse vult; ita ad contestandam suam in vota Dominorum Statuum et Ordinum propensionem, Altesata Sua Majestas Sacratissima, eas sua via dispositionibus, veteri more Hungariae cudantur. — 21. In hypothecationem Fodinarum Hungaricarum, quae pro securitate Mensae Schedarum, per altissimam Resolutionem d. 1. Junii 1816. enunciata est, nequaquam ad Fodinas ipsas, quarum inalienabilitas per disertae Leges sufficienter munita est; verum ad illarum duntaxat proventus, suae praeadductae in forma; cum nullo seu Legum, seu Jurium Regni praejudicio conjunctam in hypothecationem, jam a longiori tempore penitus cessasse, et quia praedictum Institutum plena firmitate pollens, propriis viribus sufficienter tectum est, in nulla amplius forma subsistere. — 22. Circa pecuniam Chartaceam, in cursu existentem, Suam Majestatem Sacratissimam ad ea se provocare, quae in benigna Resolutione Regia d. 21. Martii a. c. Dominis Statibus et Ordinibus quoad amortisationem

pecuniae Chartaceae, et quoad imminens illud exoptatum temporis momentum, quo Mon. Conv. unica in legali circulatione futura est, ea occasione uberius declari jussit, dum annuum suum impertiri dignata est; ut in regulandis mutuis Privatorum Correlationibus Conventionalis Moneta pro basi assumatur. — 23. Quod Apochas, Mensae Argentariae attinet: ad has acceptandas caeteroquin neminem cogi, et neque in posterum unquam coactionem locum esse habituram. Et quemadmodum cum Constitutionali Regnicolarum, illas acceptare volentium, libertate conciliari nequiret, si facultas illis utendi supprimeretur: ita in dubium vocari haud posse, quod Apochae hae, quae pleno Credito gaudentes, omni tempore in paratum aes converti possunt, et in omnibus Aerario Regio praestandis Solutionibus, qua Moneta Conventionalis, acceptantur, multum omnino conferant, ut cum commodis Privatorum, etiam Commercium et industria Nationalis efficaciter foveatur et promoveatur. — 24. Quantum frequentationem Exterarum Universitatum et Academiarum, per individua Augustanae et Helveticae Confessioni addicta attinet: Suam Majestatem Sacratissimam antelatis Individuis accessum ad easdem, ea Lege clementer admittere, ut singulus Exteras Universitates vel Academias adire cupiens; scopo impetrandi, via Consilii Locumtenentialis Regii, altissimi indultus, super morali Characteres suo, rectaque sentiendi et cogitandi ratione, fidedignis Testimoniis: tam concernentis Jurisdictionis, quam et respectivae suae Superintendentiae semet legitimare teneatur, et indultu obtento, semet Passualibus caeteroquin ad certum locum et tempus restringendis, praescripta via provideat. — 25. Quod demissum Postulatum Dominorum Statuum et Ordinum quoad Linguae Hungaricae culturam, et erigendam Eruditam Societatem Hungaricam concernit: Suam Majestatem Sacratissimam benigne annuere, ut Societas Erudita Hungarica erigatur, et de erigendo hocce Instituto Articulus quoque condatur. Scopo autem eo, ut hoc Institutum consistentiam nancisci possit; opportunum fore, ut quam primum membra ejusdem coaluerint, Fundusque sufficiens e spontaneis oblatis conflatus fuerit, eadem Societas institutionis Suae Planum et Statuta, viribus et mediis suis attemperanda elaboret, et Suae Majestatis Sacratissimae Sanctioni substernat. — 26. Cum omnis in propagatione Linguae Patriae coactio abesse debeat: altifatam Suam Majestatem Sacratissimam Dominis Statibus et Ordinibus declarari benigne jussisse: quod quemadmodum procurandum praeeistentium, circa Culturam Linguae hujus Legum effectum sibi curae habet; ita benigne una admittat, ut Planum propagandae Linguae Patriae, et ulteriora congrua media, quae caeteroquin rem institutionis, et administrationis publicae contingunt, una cum respectivis Deputationalibus Elaboratis ad praescriptum Articuli 67. 1790/1 pertractentur, et subin altissimae Resolutioni Regiae substernantur. — 27. Suam Majestatem Sacratissimam etiam in eo demissis votis Dominorum Statuum et Ordinum benigne deferre: ut Nomina illorum, qui sine promovendae Nationalis Culturae varii generis oblata fecerunt, Legum Tabulis inserantur. — 28. Quae Domini Status, et Ordines quoad Bona, Collationi Regiae obnoxia, in sua demissa Repraesentatione adducunt, erga haec Suam Majestatem Sacratissimam sequentia benigne declarare: usum nempe conferendorum, Donatione quoque mixta mediante Bonorum, ad Sacram Regni Coronam devolutorum, non modo vetustis, set et recentioribus niti Legibus: altifatam autem Suam Majestatem Sacratissimam recentioribus quoque temporibus bene meritos Donatione pura praemiasse, atque in genere in Collatione Bonorum, etiam Meritorum, per Impetrantes pro

ratione Status et Conditionis, diversis titulis, de Rege et Regno sibi comparatorum, benignam habuisse reflexionem, ex ipso contextu Donationalium Litterarum, ad rationem concernentium impetrantium expeditarum, abunde patere; factoque hoc Majestatem Suam Sacratissimam menti Legum, signanter Articuli etiam novellaris 35. 1790/1 satisfacisse, supremoque Jure suo Regio, in Titulo 5. 13. et 21. Partis I. Articulo item 26. Decreti III. Regis Uladislai 1498. et 1504. 10. declarato usam fuisse. Proinde sicut hucdum, ita deinceps quoque Suam Majestatem Sacratissimam elementer provisuram esse, ut qui se meritis de Rege et Regno comparatis distinxerint, collatione etiam Bonorum pro re nata praemiuntur. — 29. Intuitu eorum, quae D. SS. et OO. circa anonymas Delationes adducunt, Suam Majestatem Sacratissimam benigne declarare: meriti istius intuitu, in provocatis Articulis 13. 1790/1. item 5. 1805. sufficientem adesse provisionem, atque Altefatam Suam Majestatem Sacratissimam benigne curaturam, ut Legum illarum dispositioni satisfiat. — 30. Erga illud Dominorum Statuum et Ordinum Postulatum, quod Circa Lustram et Exercituationem Nobilium, fundamento benignarum Propositionum Regiarum, sub Regni Comitii Anno 1807. puncto 5. contentarum ad ferunt, atque sine proponendae ulterioris provisionis Deputationem Regnicolarem exmitti petunt: quantumvis situs actualis exterorum negotiorum ab illo, qui eorum discrimine suo sollicitudinem, curasque Suae Majestatis Sacratissimae, causa antevertendorum gravium periculorum, provide exposcebat, longe differat; hincque auxiliante Deo, malatia praesentium temporum provisionem similem Lustrae et Exercituationis Nobilium minus necessariam redderet, Begnigne tamen annuere Suam Majestatem Sacratissimam, ut praemisso sine Deputatio Regnicolaris exmittatur, Relationem futuris Comitii praestitura. — 31. Quantum ad Velites Anno 1813. pro exigentia emergentis illo momento summae necessitatis, plena cum fiducia erga magnanimam Gentis indolem desideratos, et per Jurisdictiones Regni, omni etiam cum promptitudine et alacritate statutos, Suam Majestatem Sacratissimam Constitutionali Nobilitatis Obligationi, relate ad defensionem Regni, nulla in parte derogare voluisse, atque ab illis, quae tunc salutis Reipublicae ratio inevitabilia reddidit, consequentiam ad alios legalem provisionem deponentes casus, neccendam non esse. Velites autem illos Suae Majestatis Sacratissimae expectationi pro gloria Gentis Hungarae strenue ac insigniter respondisse, non potest non cedere ipsis etiam Dominis Statibus et Ordinibus in perennem, et pergratam decretorii illius temporis memoriam. — 32. Denique Suam Majestatem Sacratissimam recentioris etiam benignae affidationis in Articulo 9. 1790/1. contentae, probe memorem saepius, quantum aliarum Ditionum suarum, Regiminis curae, temporumque adjuncta admiserint, longius etiam in gremio Regni, una cum Augusta Familia sua morari; huicque desiderio Dominorum Statuum et Ordinum Regni Suam Majestatem Sacratissimam, dum id opportune fieri potuerit, lubenter delaturam esse. In reliquo Summe-fata Sua Majestas Caesareo-Regia Apostolica iisdem Dominis Statibus et Ordinibus Regni Gratia sua Caesareo-Regia Clementissime ac jugiter propensa manet. Per Sacram Caesareo-Regiam Apostolicam Majestatem Viennae die 11. Mensis Aprili Anno 1827. Ignatius Márkus. m. pr.